KARİKATÜR

SEÇİM BİTTİKTEN SONRA :

Eskici — Eskiler alıyorum. Gazete, mecmua, eski aday beyannameleri alıyorum!..

Kız — Baba, bir Çalıkuşu aldım.

Harp zengini — Aptal gız, insan kuşla beraber bir de gafes almaz mı?!

hayet sustular. Fakat garip değil mi, gazetecilerin çoğu da Anadolu yakasına göç ettiler: Meselâ Tasvir sahibi Ziyad Ebüzziya, La Turquie'den Kâmran Çel bi, Marmara gazetesi sahibi Şamil Kalamışa; Son Telgraftan Reşat Feyzi Yüzüncü Suadiyeye taşındılar.

Asım Us Kızıltoprakta, Hemşeri'nin sahibi Talât Mithat Feneryolunda. Vâlâ Nurettin Kalamışta oturuyor. Zekeriya ve Sabiha Sertel, Burhan Belge, Aylık Ansiklopedi sahibi Server İskit Modada, Ermenice Jamanak sahibi Ara Koç Kadıköyünde, Hurufat dökümcüsü ve Matbaacı İbrahim Horoz da Kalamışta; Son Postacı Selim Ragıp Emeç Suadiyede; ortağı Ekrem Uşaklıgil ise Caddebostanındadır.

Anlaşılan bu taraflar daha ucuz. Bari hep toplaşıp bir müşterek gazete de çıkarsalar. Ama, siyaseti türlü güveç gibi olacakmış, zararı yok.

Ben de o civarda oturduğumdan, bu toplanışa doğrusu memnunum. Hiç değil vapurlarla tramvaylarımızın halini görürler de biraz yazıp çizerler. Diyeceksiniz ki:

— Az mı yazıldı?

Doğru, elverir ki karşısındakiler:

— Dirler, dirler a gulag asma!! diyip yan çizmesinler...

Zaparta

TAŞTAN TAŞA!.

Beyoğlunda, meşhur kuyumcu dükkânlarından birinin camekânı önünde gayet şık bir kadınla bir bay durmuşlardı. Anlaşılan bayan bayın bir şeysi idi. Siyah kadifeler üzerinde güneş parçası gibi parıldıyan iri bir pırlantayı göstererek işveli işveli söylendi:

— Hem ben Türkiyenin en büyük taş ocaklarının sahibiyim diyorsun, hem de bana şu küçücük taşı almıyorsun!..

NE DERSİNİZ?

Pazar günü Ada vapurundayız. Türkçeden gayri bütün dilleri karmakarışık konuşan bir sürü genç... Ellerinde kitaraları, akordeonları ile geldiler, ortaya küme oldular. Başladılar çalıp söylemeğe... Bir neşe, bir patırdı, bir gürültü ki sormayın!.

İlkönce herkesin hoşuna gider gibi olmuştu. Fakat tadında bırakmadılar. Ahenk azdıkça azdı. Nihayet kafası şişenlerden yaşlıca bir bay, elebaşılardan birine:

— Kuzum, dedi, siz gülüp oynuyorsunuz. Belli ki eğleniyorsunuz. Fakat biz de sizin bu şarkılarınızı dinlemeğe mecbur muyuz?

Delikanlı gayet ciddi bir tavırla cevap verdi:

— Hayır!. İstiyen kulaklarını tıkayabilir!.

★

SÜTE HİLE KARIŞMAZ!

İlk okulun birinci sınıfında, öğretmen hayat bilgisi dersi yapıyordu. Çocuklara:

— Söyleyin bakalım, dedi, süt nerden çıkar?

Hepsi şehir çocuğu, hem de şehrin apartıman mahallelerinden birinde oturan çocuklardı; acaip cevaplar vermeğe başladılar:

— Sütçünün güğümünden efendim:

— Hayır!.

— Sütçü dükkânından!

— Hayır!.

Bu sırada bir afacan heyecanla parmak kaldırdı.

— Hah, sen söyle... Senin baban sütçüydü değil mi?

— Evet öğretmenim!

— Söyle bakalım. Sün. nereden çıkar?

— Öğretmenim, yarısı ineğin memesinden, yarısı da musluktan çıkar!.

ANKARAYA MEKTUP

MUZİPLİK LAZIM YA:

Yeni jiletlerle tıraş olmak, geveze arkadaş tıraşına tutulmaktan tehlikeli oldu. Elinizden makineyi bıraktığınız zaman suratınıza bir bakınız; cilt yolunmuş hindi cildine benziyor ve jiletin gezdiği yerlerde Pasifik haritası gibi bir sürü çizgiler..

Ya bıçağın suratta gezerken yaptığı tahrişler, Alimallah acısından, sıka sıka dişlere kan oturtuyor... Beterin beteri var ya, geçen gün mecburen yine böyle bir tıraş olurken aklıma eski bir tıraş hikâyesi geldi.

Yenicaminin eski meydanlığında seyyar berberlerden biri zavallı bir hamalı oturtmuş. Berber acemi, ustura kör. Tıraş zar zor bitmiş, iş perdaha gelmiş. Berber adamcağızın kellesini koltuğuna sıkıştırıp usturayı dikine basa basa sakalı tersine kazımağa başlamış:

— Hart, hart!!...

Keskin usturaya bile deyme can dayanmaz; biçarenin gözlerinden yaşlar akmağa başlamış. Berber, biraz cesaret vermek, işi gürültüye getirmek için laf açmış:

— Sen nerelisin hemşeri?

Yaşlar akmakta berdevam, mazlûm mazlûm cevap:

— Kazdağlıyım!.

— Kazdağlılar pek cesur olurlar diye işitirim.

Biçare hamal, kendini artık tutamamış da hüngür hüngür ağlarken kendini şöyle mazur göstermiş:

— Ağam! ben Kazdağının içinden değil köylüğündenim!

Bizim, Ankarada "Enişte,, diye maruf bir berberimiz vardı. Hiç olmazsa onun çenesi pek kuvvetli idi. Hem öylesine de tatlı konuşurdu ki elinden çektiğimizi çenesi unutturur, suratımızdaki çizgileri ekilmiş pamuklardan anlayabilirdik.

Ah, nerede İstanbulda böyle berberler ki eli değilse çenesi kuvvetli olsun!. Şaka bertaraf Enişteyi özledim doğrusu. O benim ilham perim, havadis ve dedikodu kaynağım idi. Ankara muhabirlerinin bir günlük haberini ondan bir dakikada peşin peşin alır, ve üstelik de neşelenirdim.

Ah Enişte ah, beni teneke jiletlere bıraktın da şimdi kimlerin yüzüne pamuk ekmekle meşgulsün?!.

Kötü çene tıraşı beyne, fena ustura tıraşı surata zarardır. İkisi de baş ve tıraş meselesi. Fakat sen her ikisinde de mahirdin doğrusu.

GÜVEÇ GAZETESİ:

Gazeteler yazlık evlerin kirasından şikâyet ettiler, ettiler, ni-

— Demek ki sen reyini serbest kullanmadın!

— Ne gezer, karım müdahale etti, ve onun emrinden çıkamadım!.

No. 495, CİLT: 20, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 21 HAZİRAN 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

SAN FRANSİSKO KAPANIRKEN :

Siyaset — Eski otelin havası bana pek yaramadı... Acaba burası nasıl gelecek?!.

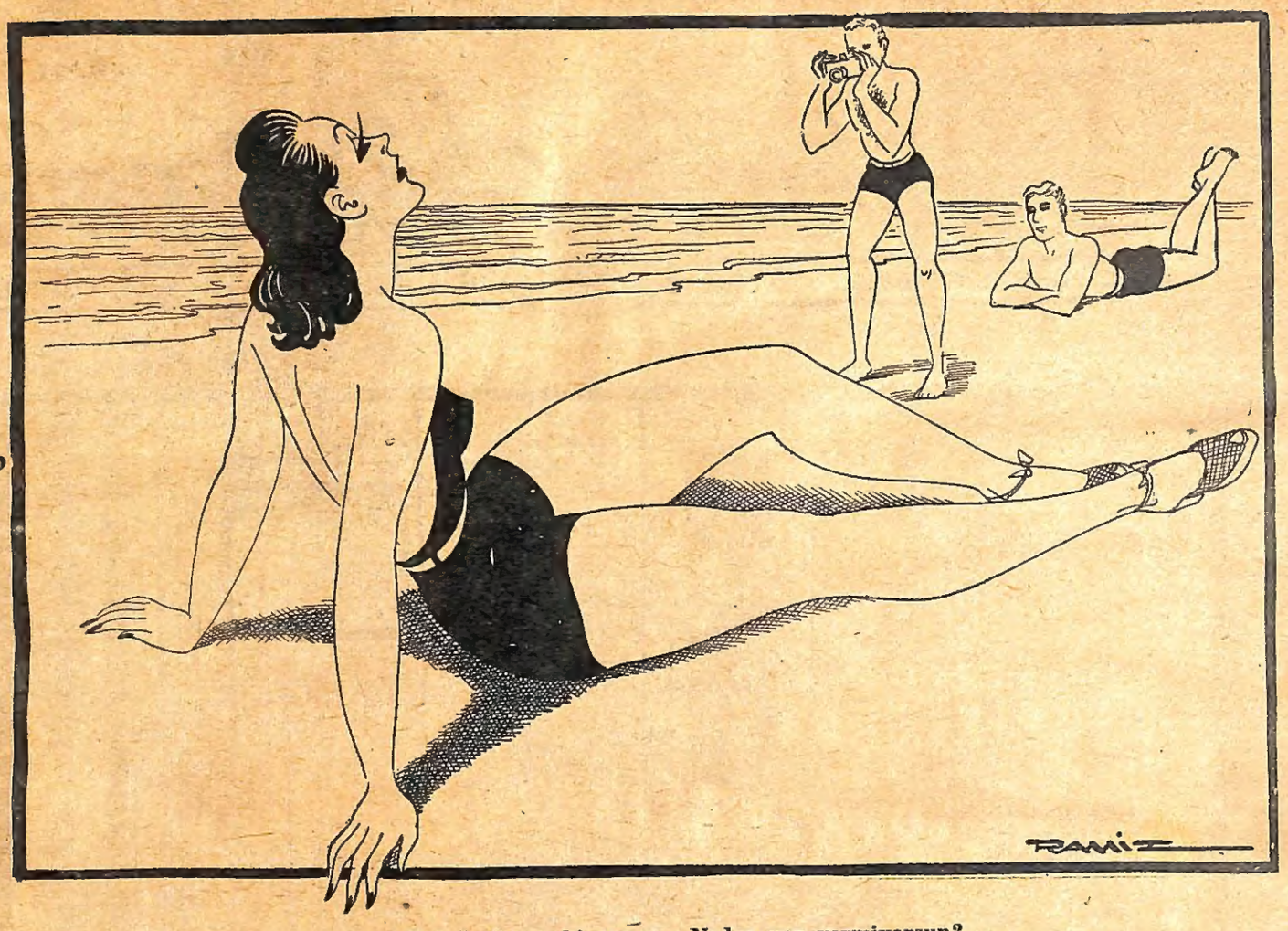

— Fotoğrafını çekiyorum... Neden poz vermiyorsun?..
— Ben arkada içini çekene poz veriyorum!.

RÜYADAN SONRA

Son Milletvekilliği seçimleri bir çoklarımız için bir haftalık bir güzel ve şairane rüya oldu. Hangi gençlik rüyası bunun kadar parlak olabilirdi? Gerçi pullu bir adaylık mektubu Nasreddin hocanın dereye kaşıkla döktüğü yoğurt mayasından pek farklı değil. Fakat ya tutarsa? Hem tutması için derin ve ciddî sebepler de var. Elliye merdiven dayamış kıranta küçük memur tırnak makasile pantalon paçasının sayvanlarını keserek düşünüyor:

— Otuz seneye yakın şu sandalyenin kuru hasırında kaç tane pantalon aşındırdım. Kaç yüz bin kâğıda tarih ve numara koydum. Kaç yüz bin lâf anlamaza; "Yahu türkçe bilmez misin? Yarın gel diyorum sana!„ diye çene patlattım. Bu kadar hizmete karşı otuz sene yerimde saydım. Ciğeri iki para etmiyen çoluk çocuğu, yok yüksek mektep mezunu; yok Avrupaya gitmiş; yok bilmem ne diye başıma âmir yaptılar; ensemde boza pişirttiler. Bu kadar hizmete ve uğradığım bu kadar haksızlığa göre beni bir milletvekili yapsalar çok mu?

Sefalet ve ihtiyarlıktan bir deve derisi Karagöze dönmüş ihtiyar emekli, iki lira yevmiye ile çalıştığı odada düşünüyor:

— Yahu bu iş için benden daha münasibi olur mu? Meclisteki bunca tekaütler arasında bir ben mi fazlayım? Şimdiye kadar devlete millete az mı hizmet ettim? Bundan sonra da ederim vallahi! Hem zaten işlerin kötü gitmesi mebusluların, vekilliklerin, büyük memuriyetlerin kırk, elli yaşında ağzı süt kokan çoluk çocuğa verilmesinden ileri gelmiyor mu? Hele ben bir kere milletvekili olayım. İlk ele alacağım iş tekaütler meselesidir. Bunlardan eli ayağı tutanları yeniden işe almak için bir kanun; hasta olanlar da hangi maaşla tekaüt oldularsa onu alacaklar... Kanunu yaptıktan sonra da elime gelecek para ile şu borçları bir temizlemeli; evi tamir ettirmeli; çoluk çocuğa birer kat elbise; şöyle iyisinden iki teneke Urfa yağı; pirinç, şeker...

Delikanlı düşünüyor:

— İlkokulu, ortayı, liseyi bitirinceye kadar yaş otuzu buldu. Bu kadar kafa patlatmış bir genç ce günde dört lira ücret hakarettir; haksızlıktır. Dört lira ücret, nihayet iki lira da anafor etti altı kâğıt... Bir kravat sekiz kâğıt. İki arkadaşla şöyle bir çalgılı gazinoda bir kaç kadeh bir şey içeyim desen on beş liranın kapısı... Mukaddes gençliği bu kadar ezmek olur mu? Örümcekli kafalılar bütün mevkileri tutmuşlar. Yağma mı var? Memleketi ancak gençlik kurtarır... Bak bir kere Meclise gireyim ben. Benden iyisine mi rey verecek ikinci seçmenler?

Sünnetçi de düşünüyor:

— Yahu insaf... Memlekette ne kadar doktor, operatör varsa Meclise dolmuş... Aralarında bir sünnetçi eksik... Hem sünnetçi deyip de geçmeyin... Rıza Nur merhum bizim pirimizdi; Lozan konferansına imza koyyanlardan biri de odur.. Demek ki Mecliste bir sünnetçiye hak istemekle öyle fazla yüksek bir iddiaya kalkışmış olmuyorum... Hizmetlerime gelince, bir ustura parçasile az mı gâvuru müslüman ettim? Her yaz Halk Partililerin tertip ettiği sünnet düğünlerinde az yararlığım mı görüldü? Bir yandan sünnetçiliğin terakkisi için kanunlar yaparken, bir yandan da bütçe encümeninde gayretle çalışırım. Bütçedeki lüzumsuz teferrüatı kesmek, devlet varidatile masraflarını denkleştirmek işinde benim kadar kim benim kadar maharet gösterebilir?

Aktör düşünüyor:

— Hangi hatip kürsüye benim kadar yakışır ve orada benim kadar çeşitli hünerler gösterebilir? Hangi Kayser, hangi Napolyon benim kadar bağırıp çağırmasını, köpürüp coşarak göğüs dövmesini bilmiştir. Benim Kayser ve Napolyon rollerimi bu adamların kendileri görseler hayret ederlerdi. Memleketin menfaati için bugün verdiğimiz bir karardan yarın dönmek lâzım gelse kim bu sağdan geri manevrasını benim kadar iyi idare edebilir?

Karikatür

★

SEBEBİ VAR!

Geçen hafta, muharrir Reşat Nuri, şair Yahya Kemal, rejisör Muhsin Ertuğrul, daha bir kaç kişi oturmuş, konuşuyorlardı. Arada şair Asaf Halet Çelebi de vardı. Şundan, bundan konuşulurken söz yeni mebus seçimine geldi. Çelebi:

— Efendim, bendeniz de haddim olmıyarak mebusluğa namzetliğimi koydum!.

Dedi. Bu söz umumi bir neşe, daha doğrusu bir kahkaha tufanı kopardı. Muhsin Ertuğruldan başka herkes kasıklarını tuta tuta gülmeğe başladı. Çelebinin fena halde canı sıkıldı.

— Teessüf ederim efendim! dedi. Ben sizi ciddî arkadaşlar sanarak bunu söyledim. Muhsin Ertuğruldan başka hepiniz alayla karşılayıp güldünüz. Kendilerine teşekkür ederim.

Reşat Nuri gülmekten gözleri yaşararak cevap verdi:

— Bayım, o aktör!.. Gülmez!.

Akıl Hocası

İzmirde B. A. :
Neden bazı sualleri cevapsız bırakıyorsunuz?„

CEVAP :
Bir çok sebepler var: Birincisi, bir iki satırda sorulacak sualle-rin bir iki sayfalık mektuplara sığıştırılmasıdır.

★

Tarsusta İ. G. :
"Yaşım otuza geldi, babam hâlâ beni evlendirmiyor...„

CEVAP :
Babanızın hakkı var: Evlenme işinde hâlâ ana baba sözü dinlediğinize bakılırsa, yaşınıza rağmen başınızın henüz çocuk olduğu anlaşılıyor!

★

Menemende M. B. :
"1. Onun beni sevip sevmediğini nerden anlayabilirim?
2. Onun süslenmeye biraz fazla merakı var... Vaz geçirmenin çaresi?„

CEVAP :
1. Evlenme teklif edin: Kabul etmezse *sizi seviyor* demektir... *Onunla* hemen evlenin!
2. Yakışıyorsa neden vaz geçsin?..

★

Fatsada G. E. C. :
"Biz istikbalimizi kazandığımız halde neden beğendiğimiz kızları bize vermiyorlar?„

CEVAP :
Kızların istikbaline emin olmadıkları için!..

★

Aynı mahalde S. M. :
"Sevgilime bütün varlığımı feda edeceğimi *söylediğim* halde yine kendimi ona sevdiremiyorum. *Ne* yapayım?.„

CEVAP :
Varlık dediğiniz şey, etten, kemikten ibaret, vücudünüz olacak. Eğer varlıktan malı, mülkü kasdetmiş olsaydınız çoktan muradınıza erdiniz!.

★

Usküdardan L. D.
"İki kere *iki* beş eder diyene ne derler?„

CEVAP :
Eskiden divane derlerdi. Şimdi fütürist şair diyorlar.

★

Bakırköyünden Z. M. :
"Aşık olmak ayıp mı?„

CEVAP :
Belli etmedikten sonra, hâşâ minelhuzur, eşek olmak da ayıp değil!

★

İzmirde B. M. :
"Bu sene fuarımızı şenlendirmenize muntazırız...„

CEVAP :
Geleceğim. Gelemezsem sorup araştırın: Belki trende, vapuruda izdihamdan sekteye kurban gitmişimdir!

★

Buursada F. Ş. :
"Uludağda hocamızı görmiyecek miyiz?„

CEVAP :
Çağırmayı düşünen çok ama harcırahı, cep harçlığını akla getiren yok... Her şeyin ateş pahasına çıktığı bir sırada hâlâ bedava eğlence arayanlar var!

Akılhocası

— Son günlerde İstanbulda başıboş gezenler artıyormuş doğru mu?

— Doğrudur, görmüyor musun baldırı çıplaklar ne kadar çoğaldı!

Çömez — Siz neden kazanamadınız?

Senihi Yürütür — Ben bir otomobilci parçasıyım... Otobüs parçası olsaydım kapışırlardı.. (Affedersiniz dişlerim eğreti konuşamıyorum) Kazanmak için yine kendi arabamıza binmek lâzımmış!.

Çömez — Sizi neden milletvekili yapmadılar?

Nail Yavuz — Asil olduğum için... Babam Emcet Paşa, babamın büyük babası Safder paşa... Annemin halasının damadı Şerif Paşa... Yengemin oğlu otomobil kazasında ölen Hurşit Beyefendi Hazretleridir!..

YARI YARIYA

Bayanın boyu kısa mı, kısa... Kendisi de inadına şişmandı. Üstelik süsüne, şatafatına çok düşkündü. Ne çare ki ne yapsa yakışmıyor, âdeta bir karikatür oluyordu.

Düşündü, taşındı. Sıkı bir perhiz yapıp epeyce zayıflamağa karar verdi. Kocası onun bu sık sık tekrarlayan "kilo,, hastalığından usandığı için artık ağzını açıp bir kelime bile söylemiyordu.

Bayanın Yalovaya gidip banyolarda kilodan düşeceğini öğrendiği zaman da hiç oralı olmadı.

Bayan lâzım gelen dünyalığı alıp gitti. On beş gün sonra bir telgraf:

"On beş gün içinde yarı yarıya zayıfladım kocacığım!,,

Bay hemen bir telgrafla cevap verdi:

"Öyle ise on beş gün daha kal!,,

★

TEHLİKE

Hava yağmurlu idi. Bayla nişanlısı şemsiye açarak dışarı çıktılar. Biraz yürüdükten sonra delikanlı sordu:

— Tek gözlü bir adamla evlenmek ister misin sevgilim?

— Tabii hayır!.. Niçin sordun?

— Öyle ise şemsiyeyi biraz daha yukarı kaldır!.

SIK

Cihan yaza kavuştu, insanlar sonbaharda:
Havadan, manzaradan gayrisi ihtikârda!
Meyvaları dalında görmenin imkânı var,
Almanın imkânı yok fakat çarşı, pazarda.
Çiçekleri bahçede seyretmek belki kabil,
Koklayıp göğse takmak hakkı lâkin kibarda!
Gençliğin, güzelliğin kıymeti eskidendi;
Şimdi vurguncu kısmı umumen itibarda.
Kâinatın farkına varmadan geziyoruz:
Gözlerimiz aşağıda, etiketler yukarda!

Çömez — Siz milletvekili olsaydınız neler yapacaktınız?

Avni Türkcan — Ben sünnetçiyim... Erkekliğe hizmet borcumdur. Kadınları dairelerden çıkarır, vergileri sünnet ederdim.

Çömez — Siz işletme profesörüsünüz, kazanmamanız ne tesir yaptı?

İsmet Alkan — İçime işledi!..

Çömez — Siz kimsiniz bayım?

Cemil Alpay — Ben sabık Terakkiperver fırkasının lideriyim. Takdim ve tevzi ettiğim beyannameleri nazarı ıttılaa alıp beni Büyük Millet Meclisinin kürsii âlişanına intihap buyursalardı isabetli bir amel etmiş olurlardı!.

Çömez — Siz milletvekili olsaydınız neler yapardınız?

Hikmet Nisan — Doğrusu hiç bir şey yapamazdım.. Ben evde canım istediği halde bir çorba pişirtmek için bile sözümü geçirtemiyorum!.

NTI

Kan yuttuğu esnada velii nimetlerin
Bütün nimet dideler hovarda mı hovarda!
Bir haftadır meydanda yoktu kasap çırağı;
Öğrendim, bir haftadır para yiyormuş barda!
Şöförler görmez oldu eski müşterileri,
Görünmez oldu eski yüzler lokantalarda.
Kim demiş Çamdeviren, cihan değişmemiştir?
Tersine döndü her şey: Bütün içler dışarda!

Çamdeviren

ON İKİ GÜL

Evlenmelerinin on ikinci yıldönümü günü Rebeka, kocasından on iki tane gül istemişti. Onlarla ziyafet sofrasını süsliyecekti. Salamon böyle lüzumsuzisraflardan hiç hoşlanmadığı halde karısının hatırını kıramadı, çiçekciye gitti. Güllerin fiyatını sordu.

— Yirmi beş kuruş!

Dediler. Düşündü, taşındı. Ahlaya oflaya on bir tane gül aldı. Eve geldiği zaman Rebeka sordu:

— Hani on iki tane gül alacaktın?.. Niçin on bir tane aldın?

Salamon tatlı tatlı sırıttı:

— On ikincisi de sensin!

TUTAN VE TUTULAN

Ana, kız tramvaya bindiler. Ananın kaşları çatık, gözleri açıktı. Kızı emniyetli bir köşeye çekmek istedi ama ne mümkün? Her taraf sımsıkı... Kız da körpe, afacan ve haylı da hoppa!. Yanaşacak adam arıyor sanki...

Bir aralık kadın, kızın yanıbaşında, iskemlede ouran bir delikanlıya çıkıştı:

— Çeksene elini oradan!. Ne tutuyorsun kızın bacağını?.

Gayet pişkin ve sert bir ses cevap verdi:

— Bacağını tutmuyorum, çorabı kaçmış da onu tutyorum!.

Çömez — Hocam, kazanamadığınıza müteessir misiniz?

Mazhar Kazancı — Rica ederim, ben bir sporcuyum, intihap da bir maçtır. Sporda hem yenmek, hem yenilmek vardır istirham ederim... Koşuda yaya kaldım amma atlamakta kazandım!..

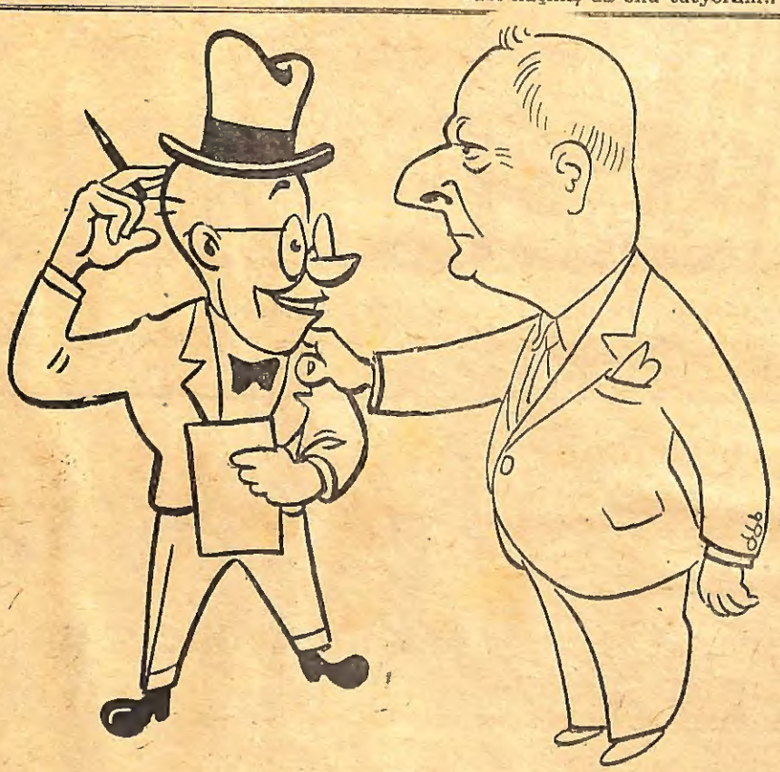

Çömez — Kaptanım neden Meclise yanaşamadınız?

Ruhi Develioğlu — Ben genç emekli, deniz kurmay başkanıyım... Pusyalı şaşırmazdım amma, nasıl oldu da adaylık gemim şapa oturdu.. Anlayamadım!

— İçip içip sarhoş eve gelmeğe utanmıyor musun?

— Vallahi daha içmedim karıcığım, bir şişe birayı bulmak için dolaşa dolaşa sarhoş oldum!..

Hikâye

Pansiyoncunun Kızı

Yazan: ÇALAPALA

İster ayıplayın, ister ayıplamayın!. Onun Adaya gelişi hava almak, eğlenmek falan değil, düpedüz zamparalık etmek içindi. Herkes Bursaya giderken o, bunun için Bursadan İstanbula geldi. Kulaktan dolma bilgisile kendisini açacak en elverişli yerin de Büyükada olduğunu zannediyordu.

Otellerden birine indi. Romanlarda okuduğu, filmlerde gördüğü gibi koridorda mesut bir karşılaşma, yemek salonunda garip bir tesadüf, yahut turda bir araba kazası neticesinde güzel bir kızla ahbap oluvermeyi bekledi. Bir kere bu karşılaşma olsa, ondan sonrası kolaydı. Çabucak birbirlerinden hoşlanacaklar. Bir ay, (İstanbula bir ay için gelmişti!) çılgınca bir aşk hayatı yaşayacaklar, sonra yine romantik bir ayrılışla ayrılıp kendi hayatlarına döneceklerdi.

O, bu hayalle tam beş senedir avunmuştu. Beş senedir bu iş için yememiş, içmemiş, dişinden, tırnağından arttırıp para biriktirmişti. Tam otuz iki yaşında idi. Gençlik sona ermeden bir ay, İstanbulda, Adada ve bir güzel kızın kolları arasında yaşayacaktı.

Sevişeceği kızın rengini, boyunu, bosunu bile biliyordu. Kumral saç, elâ gözler, uzun bir boy, dolgunca, körpe bir vücut... Şen, şakacı bir mizaç. Ah, şu kızı bir görse!..

Bir kaç günü, Turda, İskele boyunda başı boş gezmekle, pâjda tek başına pineklemekle geçti. Tek kişile ahbap olamadı. Hele kadınlarla hiç!. Sabahleyin erkenden kalkıp gece yarılarına kadar av peşinde koşan zağar gibi sürtüyordu. Fakat o nazenin bir türlü karşısına çıkmak bilmiyordu. Yeni tesadüfler bulmak ümidile iki defa otel değiştirdi. Fakat bunun da bir faydası olmadı Sanki burada yediden yetmişe kadar herkesin bir eşi vardı. Yalnız olan bir oydu.

Yavaş yavaş hayalindeki kızın tipini değiştirmeğe başladı. Piyasada dolaşanlardan her birini teker teker gönlüne misafir etti. Neye yarar?. Hiç birine selâm bile veremedi.

Nihayet düşündü, taşındı. Hayallerinden biraz daha fedakârlık ederek hizmetçi kızlara kadar indi. Hizmetçi olmakla insan insanlıktan çıkmazdı ya!.. O demokrat bir adamdı. Hanım, hizmetçi ayırmazdı. Hem bu adanın hizmetçileri başka yerin hanımlarından daha şık, daha güzel, daha cilveli idi. Adaya geleli hafta olmuştu. Şurada topu topu üç hafta kalmıştı. Fazla ince eleyip sık dokuyarak bütün fırsatları elden kaçıracak değildi ya!.

O gün bu düşünce ile dolaşmağa koyuldu. Hizmetçisi güzel yeni bir otele göç etmek kararını vermişti. Nihayet talih yüzüne hizmetçisi değil, sahibinin güzel bir kızı olan küçük bir pansiyon buldu. Kız anası, babasile birlikte müşterilere hizmet de ediyordu. Fakat aksiliğe bakın ki pansiyonda boş yer kalmamıştı!

Bu acı haber o kadar canını yaktı ki nerede ise başını alıp dos doğru Bursaya dönecekti. Doğrudan doğruya pansiyoncunun kızile konuşmuş, müşterilere hizmet ettiğini onun ağzından öğrenmişti. Kız kırıtmış, sırıtmıştı da!. Hoş, saçı kumral değil, siyah, gözleri elâ değil, kara, boyu kısarak, vücudu da fazla tombuldu ama çok cana yakın bir şeydi. Gözlerinin içi, yanaklarının çukuru görülüyor, göğsü, kalçaları, tombalak elleri fıkır fıkır fıkırdıyordu.

Kapıdan ayrılamadı:

— Acaba bugünlerde çıkacak müşteri yok mu?.

Diye sordu. Rum kızı:

— Onu ben bilmez. Babaya sorunuz!.

Diye cevap verdi.

Babanız nerede?

— Na iste geliyor!.

Adam da onun kızla konuştuğunu görünce gülümsiyerek yaklaşmıştı.

— Buyurun efendim. Ne istediniz?

Diye sordu.

— Pansiyonunuzda bir oda istiyordum. Kaç para isterseniz vereceğim. Fakat bayan yer yok dedi.

Pansiyoncu "Ya... öyle!.,, der gibilerden başını salladı. Delikanlı, bu sırada eteklerini havalandırarak içeri koşan kızın arkasından aç aç baka kaldı. Sonra kendini toplayıp sordu:

— Bugünlerde boşalacak bir oda yok mu?

— Yok bayım!.. Ne yapsak bilmem ki!.. Sizi böyle ortada bırak-

mak olmaz. Zaten kiralar da biraz fazlaca! Ne yaparsınız, geçim güç oluyor.

— Sen orasını düşünme... Kaç lira istersen vereceğim.

— İyi, iyi ama yer yok be evlâdım!..

Adam o kadar candan konuşuyor, onu sokak ortasında bırakmağa razı olamıyormuş gibi davranıyordu ki ümitlendi; yılıştı:

— Hele, hele!.. Sen istersen bir şey yaparsın!. dedi.

— Bir şey düşünüyorum ama. rahatsız olacaksınız!.

— Ne gibi?.

— Madama, bizim kızı ayrı odada yatırıyor. Onun yüzünden bir oda ziyan ediyoruz. Eğer bizim kızla bir odada yatarsanız?!

Delikanlının gırtlağına birdenbire sanki bir yumruk tıkanmıştı. Ne diyeceğini bilemedi. Aman yarabbi, şansın bu kadar da parlayabileceğini hiç düşünmemişti. Son gülen iyi güler derler ya, işte bu da öyle oluyordu. Pansiyoncu:

— Yalnız, rahatsız oldum derseniz karışmam!. diye sözüne devam etti. Ama bizim kız sabaha kadar mışıl mışıl uyur. Sabaha karşı Madama süt getirecek. Başka zaman *sizi* rahatsız eden olmaz!.

— Canım efendim, ben o kadar rahatına düşkün bir adam değilimdir zaten... Kızınız da benden bir zarar görmez. Onun orasından emin olun!. Kaç lira vereceğiz?.

— Siz ne kadar kalacaksınız?

— Üç hafta!.

— Yemek içmek de bizden?!.

— Nasıl isterseniz!.

— Bizim madamanın yemekleri güzeldir. Beğeneceksiniz.

— Ne iyi! bir aile gibi toplu-ca yeriz!.

O sırada şişman bir kadın, kucağında bir kundakla içeri giriyordu. Adam ona:

— Bayı bizim kızın odasına alıyorum!. dedi.

Kadın:

— Rahatsız olacaksınız bay!. Diye cevap verdi.

— Neden rahatsız olayım canım?. Siz keyfinize bakın!.

* * *

Pazarlığı kestiler. Üç haftalık tutarını peşin ödedi. Bir yandan da düşünüyordu:

— Dünya amma değişmiş ha! Böyle kızlarının odasına müşteri sokan aileyi de ilk defa görüyorum.

O gün keyifli keyifli dolaşarak akşamı etti. İskeledeki gazinolardan birinde bir kaç duble de bira içti. Eve döndüğü zaman vakit haylı ilerlemişti. Odasına çıktı. Elektrik düğmesini çevirdi. Hafif bir kırmızı ışık ortalığı dumanlandırdı. Yatak odalarında kırmızı ışık yakıldığını romanlarda okumuştu. Her şey tam kurduğu hayallere uyuyordu. Yalnız yatakta uyuyan kimse yoktu!

— Kız daha gelmemiş! diye düşündü. Soyundu. Kapıyı hafifçe aralık bırakarak yatağa girdi.

Şimdi kızın nasıl gelip soyunacağını, yatağa gireceğini düşünüyordu. Düşündükçe de tüyleri diken diken oluyordu.

Bekledi, bekledi, bekledi. Aşağıda sesler kesildi. Bir, iki kapı açılıp kapandı. Ondan sonra yandaki, aşağıdaki odalardan çeşitli tempolarda horultular duyulmağa başladı. Kız hâlâ gelmemişti.

Sabah yaklaşıyordu. Uyku bastırmıştı. Fakat uyumak niyetinde değildi. Uzaktan bir horoz sesi duyuldu. Göz kapaklarına birer kurşun levha asılmıştı sanki... Yavaş yavaş içi geçti, uyudu.

* * *

Uyudu. Kimbilir? Belki bir saat, belki bir buçuk saat!. Pek yakından gelen bir çocuk ağlamasile gözlerini açtı. Aman yarabbi cırtlak bir bebek sesi!.. Sanki patlayacak... Ses o kadar yakından geliyordu ki... Sanki odanın içinden!..

Başını kaldırdı. Odanın köşesinde pencerenin biraz gerisinde bir çocuk arabası gözüktü. Araba hafifçe yerinde sallanıyor, cırtlak çocuk sesi de onun içinden geliyordu.

Yerinden fırladı. Bu da ne demekti böyle?.

Tam o sırada oda kapısı açıldı. Pansiyoncunun karısı elinde süt dolu biberon, saç, baş dağınık bir halde içeri girdi:

Dur kızım, dur!. Geldim!..

Diye seslenerek çocuğun yanına gitti. Emziği ağzına alınca çocuğun sesi kesildi. Kadın arkasına dönüp özür diledi:

— Bizim kız çok usludur. Sabaha kadar mışıl mışıl uyur. Yalnız bir kere uyandı mı emziği ağzında olmalı. Yoksa basar yaygarayı!.. Sabahları sizi biraz rahatsız edeceğiz ama kusura bakmayın!. İsterseniz akşamdan biberonu doldurup size bırakayım. Uyanınca siz verin!..

Çalapala

— Yeni İngiliz kumaşı geliyormuş... Oğluma bir elbise ısmarlıyayım...
— İyi amma, senin oğlun daha yeni doğdu!
— Zararı yok... Dağıtılmasına müsaade verilinceye kadar o da kocaman delikanlı olur!

Erkek — Gece gündüz sizi düşünüyorum...
Kadın — Ya, demek onun için uykulu bir haliniz var!

ÇÖLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan : Ercümend Ekrem TALU

— 20 —

— Şimdik çalgılı yerlerin hepsi de kıyak kalabalıktır. Oturacak yer bulunmaz. Hususî bir yere gidip onda kendi kendimize eğleniriz; fikrini ileri sürdü.

Ötekiler ille saz istiyorlardı.

— Onu da buluruz.. getirtiriz.

— Gadun..

— Kadından bol ne vardır? O da gelir.

— Haydi, gidelim öyle ise!

İdris efendinin koluna girdiler. Hamalbaşı sokağının köşesinden kıvrılarak Tarlabaşı caddesine çıktılar.

* * *

Bayan Dürük, Çöplük sokağı 105 numarada üç katlı Kârgir bir evin çok misafirperver sahibesi idi. İki defa, randevuculuktan uğradığı hapis cezası onu tövbekâr edememişti. Ancak şimdi biraz daha ihtiyatlı davranıyor, tanımadıklarına kapı açmıyordu.

Çolak, Bayan Dürüğün eski âşinası idi. Bir zamanlar ayni mahallede komşu oturmuşlar, hattâ cemaat mektebine beraber devam etmişlerdi. Bayanın kocası udi Misak öldükten sonra, ondan miras kalan epey bir paraya tamah ederek, Çolak, dul kadınla evlenmeğe bile talip olmuştu. O zaman bu izdivaç nasılsa olamamış, fakat aralarındaki dostluk baki kalmıştı.

İdris efendi ile tanışmazdan önce, henüz ayak tellâllığı ve kâğıt kavaflığı ediyorken Osep, karının sık sık hükûmetle olan işlerine bakıyor, onun adına ve hesabına karakollara, mahkemelere, vergi şubesine koşuyor, mukabilinde de, eve gelip giden sürtük kadınlarla bazı bazı düşüp kalkıyordu.

Ayak simsarı Osep, tüccardan (Bay Osep Kıvırzıvıryan) olduktan sonra da Bayan Dürüğün evinden ayağını büsbütün kesmemişti. Arada sırada uğruyor, orada bekârlığının mahrumiyetlerini telâfi ediyordu.

Bir seferinde, kimseyi bulamamış, Dürükle oturup uzun uzun hasbihal etmişti. İşte o sırada, yüksekten atarak, ticaretinden, yüksek kazancından dem vurmuş, Türkiyenin en belli başlı, en kalbur üstü, en zengin tüccarını yakından tanımakla övünmüştü.

O günlerde kârı kesada uğramış bulunan Bayan Dürük de:

— Ne olur, Osebim? Onlardan bir kaçını bana prezante edesin. Sayende biraz da ben sebepleneyim... demişti.

O gece, Osep, eski dostunun bu ricasını hatırlamış, ortağını ve misafirlerini onun evine götürmeğe niyetlenmişti.

Anadolulular öyle de böyle de avuç dolusu para harcına istekli idiler. Bari o paralar yabancıya gitmese, bir ırkdaşının kesesine girseydi.

Adı ile her bakımdan mütenasip Çöplük sokağı, İstanbul Belediyesinin ihtimal ki mevcudiyetinden dahi haberdar olmadığı bir sokaktı. Işıktan, kaldırımdan, bakımdan asla nasibi olmamıştı. Orta yerinde hazin hazin kokan çöp yığınlarının üzerinde yabanî kediler eşiniyor, gece karanlığında bu hayvanların ışıldıyan gözleri, geçen yolculara istikamet tayini için fener vazifesi görüyordu.

Ve bu Çöplük sokağının gece manzarası o kadar korkunçtu ki, hırsızlar bile oraya sapmaktan ürküyorlardı. Bittabi bekçi, polis de pek uğramadığı için, Dürük hanım, "beyaz et,, ticaretini azamî gönül rahatı ile icra edebiliyordu.

Tarlabaşı caddesinden aşağı Papasköprüsüne doğru yönelip de bahsettiğimiz sokağın başına geldikleri zaman Anadolulların ikisi birden irkildiler. Böyle berbat bir sokak kendi kasabalarının sözümona "Cingen mahallesi,, nde bile görmemişlerdi. Bir tanesi:

— Işş, anam! dedi. Bizi nirelere götüdün Osep beğ? Ne biçim yir bura? Göz gözü görmiyi. Ayağum bi çuhura gitti; babucum kalayazdı hani.

— Tınma beyzadem; gelooruz. Cennete gitmeğiçin bilem insan kısmısı sıkıntıya katlanmak iktizadır.

Bu tatmin edici cevabı vermekle beraber, kafilenin önüne geçen Çolak, alışık adımlarını serbestçe ata ata onlara yol gösterdi.

Pek harap bir halde olan İdris efendiyi ötekiler yedekte, âdeta sürükliye sürükliye götürüyorlardı.

105 numaranın önünde durdular. İki basamak merdiven vardı. Basamakların birinden karanlıkta fırlayan iri bir sokak köpeği, İdris efendiyi azkaldı devirecekti; güç mani oldular.

Çolak kapıyı çaldı; bekledi. İçeride, ahşap merdivenlerden topuklu terlikle inen bir çift ayağın sesi duyuldu. Korkak ve ihtiyatlı bir el, kapının arkasındaki zinciri şıkırdatmakla beraber, cırlak bir kadın sesi dışarıdakilere hitap etti:

— Kimdir onda?

Çolak ermenice cevap verdi.

— Yabancı yoktur. Benim, Osep. Aç, çabuk ol!

Kapı açıldı. Girdiler. Ölü gözü gibi sönük yanan, eskimiş, on altılık bir ampulün iyice aydınlatamadığı avluya mutfakla aptesanenin birbirine karışmış mide bulandırıcı kokuları sinmişti.

Bayan Dürük, Çolakla usulcacık bir kaç kelime teati etti. Sonra, iğrenç yüzünü mümkün mertebe sevimlileştirmeğe çabalıyarak, misafirlerin önlerine düştü.

— Buyurun... Sefa geldiniz beyzadelerim!

Orta kata çıktılar. Karı, sağda bir oda kapısı açtı. Burası güya salondu. Sokağa değil de evin arkasındaki bir viraneye baktıkları halde, pencereler sımsıkı kapalı, perdeler inikti.

Yerde havı dökülmüş bir taban halısı, yüzlerinin rengi solmuş bir kanape ve koltuk takımı, üzerinde yapma çiçekler taşıyan bir Kütahya vazosunun bulunduğu ceviz bir konsol ve ayna, duvarda asılı bir iki tane zevksiz ve mânasız resim odanın mefruşatını ve süsünü teşkil ediyordu.

Buranın havası da ağırca idi. Ortalığa bir rakı kokusu sinmiş gibi idi. İçeriye girer girmez, bu koku insanın âdeta gırtlağına yapışıyordu.

Bayan Dürük, gözüne kestirdiği Anadolulların karşısına dikildi.

— Buyurun, paşam! emredin!

Çolak, onların namına cevap verdi:

— Baylar bu gece buraa kef etmeğe geldiler. Sazlı, sözlü, karılı eğlence istoorlar. Sen bir yandan bize sürfa hazır edesin.

— Başüstüne!

Çolak, aklına birdenbire bir şey gelmiş gibi, sordu:

— Konsolos bundadır?

— Az evel aşağıda idi. Bunda olacak. Bakayım.

— De ki buraa gelsin.

Bayan Dürük çıktı; ve biraz sonra peşi sıra, kısacık boylu, yamrı yumru bir adamla tekrar geldi.

— İşte geldi. Ne ki sımarlaacaksan, söyle.

Konsolos lâkabile, bütün Beyoğlu ve İstanbul hovardalarınca meşhur olan bu adam, gizli fuhuş yuvalarının çığırtkanı idi. Topal bacaklarının üzerinde kamburunu yuvarlaya yuvarlaya, Tanrının gecesi caddeleri dolaşır, karanlık köşelerde pusu kurarak, eğlence peşindeki erkekleri çevirir, kandırır, tanıdığı ve ondalık topladığı evlere götürürdü.

Asıl adı Karabet idi. Uysal ve sevimli bir adamdı. Kimbilir hangi muzip çapkının, bastırtıp da kendisine hediye ettiği ve üzerinde:

Dellal-ı muhabbet

Bendeniz Karabet

yazılı kartvizitlerinden, her yeni tanıştığı müşteriye bir tane verir, kendi reklâmını yapardı.

Bir müddettir zabıtanın sıkı takibine uğradığından pek meydana çıkamıyor, uzaktan akrabası bulunduğu Bayan Dürüğün evine düşen hovardaların ayak hizmetlerini görüyordu.

Osep onu bir kenara çekti. Anadolulların birinden istey p aldığı ellilik banknotu avucuna koydu ve:

— Diğne! dedi. Git; hangi bakalı açık bulursan ondan rakı, vodka, iki kasa bira, peynir, salam, tarama, çiroz.. hasılı ne ki bulursan al. Biraz da meyva unutmayasın.

Konsolos: "Peki!,, deyip gitmeğe davranırken, çolak yine koluna yapıştı.

— Dur! Kanuni Akribası tanırsın, değil?

— He!

— Evi nerdedir, biloorsun? Şundan saparsın...

— Biloorum.. biloorum.

— Ona de ki kemençeçi Keropeyi, hanende Selaettini beraber alsın, hemen buraa gelsinler.

— Olur!

— Bendendir deyi söyle.

— Söylerim.

— Dur! Karı ne edeceğiz? İki üç tane karı ister.

— Arkası var —

ADA GEZMELERİ

Her pazartesi, mağazanın tezgâhtar kızları, yemek zamanı toplanır, pazarı nasıl geçirdiklerini birbirlerine anlatırlardı. Bu fasıl müşterisiz zamanlarda ufak tefek fiskoslarla başlar, yemekten sonra da ayni şekilde devam ederdi. Hele patron dışarı çıkarsa!.

Bu pazartesi Marika:

— Ben bu hafta Halkide eşeklerlan geztim!. dedi.

Eleni sordu:

— Ne kadar para harzadilar?

Bana inanınız! Bu yeni cild unsuru ŞAYANI HAYRETTİR.

"Çirkin ve sert tenim, bir hafta ZARFINDA TAZELEŞTİ ve CAZİP BİR HAL ALDI.

Bayan E. J. yazıyor "Tesiri herkesin sihriamiz idi. Buruşukluklarım gaip oldu ve bir çok seneler gençleştim." Yegâne cild unsuru olan Penbe renkteki Tokalon Kreminde bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve genç hayvanların cild hücevrelerinden istihraç edilen kıymetli "Biocel" cevheri vardır. Her akşam kullanınız ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüz için, (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Bu sayede cildiniz beyazlanacak ve kadife gibi yumuşayacaktır. Tokalon kremini umumi yetle terkibinde hiç bir hakiki cild unsuru bulunmayan adi kremlerle karıştırmayınız. Tokalon kremleri istimali ile çok parlak ve yeni bir güzellik garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

Yavrunuzun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kıymetli bebek gıdasını minimini lere mutlaka yediriniz

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ

Bahçekapı: **SALİH NECATİ**

NECATİ İsmine dikkat

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul. Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KITABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Büyük

KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

EV İlâçları

Yazan: Dr. NURİ ERGENE

Bütün nebatların sağlık üzerine olan tesirlerini resimlerile bu eserde bulacak ve kullanma şekillerini öğreneceksiniz. (Ev İlâcları) ayni muharririn (Ceb Doktoru) eseri kadar faydalı ve lâzımdır. Hiç kimse bu eserden kendini mahrum edemez. Karton cildli olarak her yerde (125) K.

— YEDİGÜN NEŞRİYATI —

EŞKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

EŞKİ Şiir Bahçeleri

Ressam Münif Fehim'in renkli tablolarile süslü nefis bir Albümdür

YEDİGÜN NEŞRİYATI 150 kuruş

ZEKİ CAN ÇİL İLÂCI

Terkibinde bulunan maddeler sayesinde cildin erken buruşmasına mâni olur, derideki sivilceleri tedavi ve izale ederek beyazlık ve taravet temin eder.

SEDAT SİMAVİ

Fuji-Yama

MİLLİ ROMAN

Yeni Çıktı

YEDİGÜN NEŞRİYATI

75 KURUŞ

Karikatür

Tombul teyzenin kocası — Eyvah başım döndü, midem bulanmağa başladı!.
Tombul teyze — Kayığa ilk defa mı biniyorsun?
Kocası — Hayır karıcığım kayığa çok bindim ama deniz tayyaresine binmemiştim!.

T.T. POSTASI

Ankara - M. M. A. Aygen:

S — Tombul teyzenin bindiği eşek hangi cinstendir?

Bu eşekle karı koca nereden nereye gidiyorlar?

Tombul teyze eşeğe, kocası da tombul teyzeye binmiş. Acaba kocasının ağırlığını hangisi çekiyor, ağırlığın fazlası kimdedir?

C — Marsuvan eşeğidir. Eordan Niğdeye gidiyorlar... Elmalûmda!.

Bayezit: Remzi Yahya Erdebil:

S — Kızınızı Geyikliden birine nişanladığınızı haber alınca vurulmuşa döndük. Kızınızla kaç senedir delicesine seviştiyoruz. Birbirimizden ayırırsanız timarh neye düştüğümüz gündür. kızınızı benimle evlendirirseniz ne âlâ, yoksa bu diyardan sırra kadem kaçıracağız!

C — Kızımızı delice sevmekte olduğunuzu yeni öğrendik. Maamafih bu asırda akıllıca seveni görmediğimiz için sizi de mazur bulduk. Ne hikmettir: Evlenen de kaçırıyor, evlenmiyen de!..

Ankaradan M. Ozdoğan:

S — Tombul teyzenin soyadı nedir?.

C, — Tombul teyze: